

Lejligheder, der er paa større Pladser. Det er saa den skønne Side af den aandelige Mark. Vi har ogsaa i Aar faaet nogle flere, som har forøget vor lille Kirkeflok, og sammen med vor Nabo-Menighed, hvor Missionær Sweet arbejder, saa er her jo ikke saa lidt af en Dansk Kirke-Bevægelse paa disse Egne. Dette som Svar paa de mange Spørgsmaal som i den Henseende blev stillet til mig af mange paa min Rejse; saa for den kirkelige Betjenings Skyld kan I saa godt komme her; I kan faa eders Valg ogsaa i den Henseende.

Vor Høst staa saa godt her, som jeg saa den staa noget Steds paa min lange Rejse, og vi har spist af vore nye Kartoffler, og det tegner til en god Høst paa alle Maader. Skønt noget sent — Foraaret var her som alle andre Steder meget koldt, og vi er vel lidt bag efter et almindeligt Aar, men ikke saa meget nu; thi vi har haft en god og hurtig Grødetid.

Til eder, der har spurgt mig i Breve om Landpriserne, vil jeg blot sige: der er en lille Stigning, men ikke i Sammenligning med andre Ting, saa her er fremdeles mange billige og gode Hjem at faa for Folk, der søger efter saadanne.

Saa vil jeg slutte med de venligste Hilsener til alle Danskernes Læsere, og en varm Tak for sidst! til Redaktøren.

Eders A. Kirkegaard.

New York Stat!

Her i Østen er de danske Kolonier smaa, og vore danske Folk er spredte ud over Land og Byer, saa vi er nødt til at tage hele Staten med, naar vi vil se at samle vore Landsmænd i større Antal enten om den ene eller den anden Sag. — Et Forsøg i den Retning gjordes sidste Efteraar af Mr. J. Moldenhauer i Albany. Mødet kaldtes dansk Landsmandsmøde. Med en saadan Samling af Danske her i Staten for Øje afholdtes forleden et Møde i Laurens N. Y., med Repræsentanter fra 3 Countyer, og med Tilslutning af saavel Kirke-medlemmer som Brodersamfunds Folk og andre.

Det vedtoges enstemmigt at afholde en ægte dansk Folkefest i Oneonta, N. Y. Stat i Løbet af August Maaned for at de Danske kunde faa Lejlighed til at mødes og samles om dansk Tale, Sang og Musik. Der valgtes en Komite paa 3 Mand til at varetage det fornødne.

Denne Komite er allerede i fuld Activitet. Arrangementet er truffen om Afbenyttelse af den smukke Nehawa Park ved Oneonta; Parken, der begrænses af henholdsvis Oneonta City og Susquehanna River, støder lige op til D. og H. Station. Dagen er fastsat til d. 28. August d. A. Som Talere forventes D. Hr. S. Sørensen, Washington, og Viggo C. Eberlin, New York. Festen vil blive holdt i en Stil, saa Folk af alle Lejre kan være med, og Egnen og Omgivelserne er smukke, saa Komiteen haaber, at alle danske Kvinder og Mænd i New York Stat vil støvne til Oneonta d. 28. August. Festprogram er under Arbejde, og saa meget kan meddeles deraf nu, at Komiteen har truffen Arrangement om Udsalg af let Lunch, soft Drinks, Kaffe, Pie, Ice cream, Cigarer m. m. i Parken den Dag til moderate Priser. Festen skal som anført være en dansk Fest, og hvad en saadan Samling af vildspredte Danske i Tidens Løb kan føre til er det jo ikke let at sige noget bestemt om, men jeg er sikker paa, at det ikke kan skade og derfor: kom saa mange, som kan.

Program vil kunne faas efter 10. August, og alle Oplysninger gives ved Henvendelse til undertegnede.

Paa Komiteens Vegne. Chr. Christensen, Rt. 1, Milford, N. Y.

Luck, Wis.

Vi holdt fjerde Juli Fest i St. Peters Menighed den 5. Juli. Besøget var ikke saa stort, da det truede med Regn om Formiddagen, men dog kom der flere, end vi havde ventet. Der kom ikke saa faa fra Miltown og fra Byens Menighed. Talere var det ikke saa knapt med; thi foruden Menighedens Præst talte Past. Anders Hansen fra Byens Menighed og Pastor Henry N. Hansen fra Milltown og Student John Jensen, Augsburg Seminarium, som i Aar har holdt Religionsskole i St. Peters Menighed. Tillige talte G. S. Trumborg og Peder J. Morten fra Byens Menighed, saa vi havde en skøn og hyggelig Festsdag. Vi siger derfor Tak til de forskellige Talere og til enhver, som delte Festglæden med os. Dette til bedre Forstaaelse, da Sættelsen havde været paa Spil i forrige Nummer.

Past. A. C. Weismann, som besøger Samfundets Menigheder i denne Tid for at omtale og tillige samle Midler til Pensionskassen, talte i vor Kirke Fredag Aften den 25. Juni, men han omtalte ikke Pensionskassen hos os; af hvad Grund vides ikke, thi selv om Menigheden ikke kan yde store Summer, burde vel ogsaa mindre Beløb tages i Betragtning, thi af mange Bække smaa bliver en stor Aa. J. J.

Des Moines, Ia.

En sørgelig Ulykke hændte Fredag den 23. Juli, lille Raymond Nielsen, Søn af Mr. og Mrs. N. S. Nielsen, Des Moines, Ia., var med paa en af N. S. Nielsens Lumber Cos Trucks, der skulde til Elkhard, Ia., med et Læs Tømmer. Da de kørte igennem den lille By Enterprise og skulde vende om et Hjørne, tabte Raymond Balancen og blev svunget i under Trucken, saa at af bag Hjulene gik over den venstre Side af hans Brystkaske. Trucken blev øjeblikkeelig standset, og lille Raymond rejste sig og gik hen til Manden, der kørte Trucken, og der døde han med det samme i Armene paa Manden. Per Telephone kom det sørgelige Budskab til Lumber Cos Office; straks kørte hans Onkel, John N. Olson og Eli Nielsen, en Broder af Raymond derud; men der var intet at gøre. En Undertaker blev saa sendt og bragte Raymonds Lig til Des Moines.

Underligt — en Time før Budskabet om Ulykken, saa vi lille Raymond livlig og glad, viftende ad Fader, Mr. Nielsen, som de kørte — og nu kommer han livløs tilbage. — Herrens Vejre er underlige, vi maa tilstaa, vi forstaa dem ikke; men det var skønt at se Forældrene (Mrs. Nielsen var nemlig kommen ned til Kontoret, før lille Raymond blev bragt til Byen), trods det tunge Budskab knugede Hjertet, saa det vaandede sig, var der en Ro over dem, som kun kan kendes og findes hos de Forældre, der daglig bærer deres Børn hen til vor Fader i Himlen paa Bønnens Arme.

Begravelsen fandt Sted Mandag Eftermiddag. Da Pastor Søholm var i Wisconsin og ikke kunde komme, kom Pastor M. N. Andreasen fra Cedar Falls.

Efter at Sangkoret havde sunget „Abide with me“ talte Pastor P. H. Andreen af Des Moines paa Engelsk ud fra 1. Thes. 4, 13—18. Trøstende og indtrængende.

Af Blomster var der saa mange, saa det tog to Automobiler for at befordre dem fra Hjemmet til Kirken, hvor vi saa havde en velsignet Stund. Efter Af-syngelsen af Salmen „Under dine Vingers Skygge“ talte Pastor Andreasen paa Dansk paa sin hjertelige og kærlige Maade til de sørgende, ja til hele Forsamlingen ud fra den 46. Davids Salme — 11. V. Vær stille; vid, at jeg er Gud. Derefter sang Koret „Asleep in Jesus“.

hvorefter Pastor Andreasen igen paa Engelsk, ud fra 1. Kor. 15, 51—54 inderlig oplysende og trøstende, og saa blev Salmen, „Den store hvide Flok vi se“ sunget.

Paa Kirkegården forrettede, Pastor Andreasen, og til Slutning sang vi „Klokken slaar“.

A. N. J.

Smuler.

Af G. B. C.

8. Kenmare-Kaldet, N. Dak. Hvilken forunderlig Forandring i et Tidsløb af ca. 24 Aar. Det var i 1896 — om ikke min Hukommelse slaar fejl — at Pastor H. Hansen i Forbindelse med en Kreds af Venner og Landsøgere rejste her op til det høje Nord med det Formaal at danne en Koloni for vore Landsmænd, eller danne gode jordiske og aandelige Hjem. Over for dette Foretagende rinder mig dette Ord i Hu: „Dette er sket af Herren og er underligt for vore Øjne.“

Samme Efteraar, 1896, var jeg en Tur efter Anmodning af min højagtede Broder og Medarbejder Pastor Hansen oppe at besøge det nye Territorium, der nu alle var besluttet skulde udgøre det nye forføjede Land, hvor Tusinder af danske Mænd og Kvinder skulde danne sig Hjem.

Da jeg saa havde overset den hele Situation, saa tænkte jeg i mit stille Sind: Ak, du store Verden! Hvad mon dette dog skal blive til? Mon ikke det vil blive en stor Skuffelse? Landet saa den Gang ud som en Tæringspatient. Soo-Banens Station ved Kenmare var en gammel Jernbanevogn og Borgermesteren boede ene i et faldefærdigt Hus. Han kunde, hvad Byens Bedste angaar, sætte alt igennem enstemmigt. Selv maatte han fremsætte sine Forslag og han var Mand for at gennemføre dem uden at nogen løftede sin Stemme derimod.

Men saa midt i al min Skeptik saa fortæller Pastor Hansen mig en Scene, der foregik fire Mil ude fra Kenmare-ganske nær, hvor Trinitatis Menigheds Kirke nu ligger. Stille uden Bram fortæller Pastor Hansen mig: Der ude paa dette Sted bøjede en lille Flok Knæ for Herren, takkende ham og nedbad Guds Velsignelse over den nye Koloni, og derefter organiserede de Trinitatis Menighed. Da jeg hørte dette, holdt jeg min Tvivl hos mig selv, og en Stemme sagde højt til mig: Dette var en Trosakt af disse Brødre, det var i Sandhed at sætte sit Haab til Herren. Og der lød som et velsignet Amen i min Sjæl.

„De, som haabe paa Herren, skal ikke blive til Skamme.“

Til Skamme er Vennerne heller ikke bleven. I Dag er Kenmare en By paa ca. 2000 Indbyggere, en pæn By, en up-to-date By, ja en Art af Jernbane Centrum i alt Fald for Soo-Banen. Fra Kenmare gaar der Sidebaner ud baade Øst og Vest. Hvilken Forandring! I Kenmare By er en ret skøn og virksom Menighed. To Landmenigheder hører sammen med Menigheden i Byen og udgør et fælles Kald. Pastor A. Hofgaard er Præst i dette Kald.

Montana. Pastor L. H. Kjølner og undertegnede er i Fællesskab ude paa „Korstog“ med Hovedformaal „Sjælens Frelse“, men ellers med hver sin særlige Opgave. Pastor Kjølner er af N. Dak. Distriktet valgt til at tale i alle Menighederne Kredsens Indremissions Opgave, undertegnede taler for den forenede danske Kirkes Opgaver. Derfor var vi selvfølgelig ogsaa ude i Landmenighederne.

Til Herrens Ære maa vi med Glæde bekende, at ogsaa her i dette Kald er der baade Ørenlyd og Hjerterum for Korsevangeliets og Kortogets i Verden, eller et ihærdigt Arbejde for

Landsmænds Frelse og Hedningernes Frelse.

Ude paa Bethania Menigheds Kirkegaard ligger Støvet af min kære Medarbejder, Pastor M. C. H. Rohe, der menneskelig talte gav Stødet til, at undertegnede kom her til Amerika. Jeg plukkede et Blad af et lille Træ paa hans Grav. Til dette Blad knytter der sig en Kreds af skønne Broderminder. O, du velsignede Haab! — du skønne Fane, der minder os stadig om Opstandelsens Morgen, da alle vore salige Trossøgende skal opstaa, og vi i Fællesskab skal staa for Tronen og Lammet.

Hjertelig Tak til alle Vennerne i Kenmare-Kaldet.

9. Ungdomsmødet i Trinitatis Menighed.

Dette Møde var stort baade i Antal og Velsignelse. Fra Daneville var ikke mindre end 10 Auto's med unge Mennesker og ellers mange fra de omliggende Menigheder. Vejret var ypperligt, et rent Festvejr, og det hele Arrangement udført fortrinligt.

Ungdomsmødet aabnedes om Fredagen af Undertegnede med en Prædiken. Emnet var: Et Skønhedsbillede af Jesus Kristus. — Et Skønhedsbillede af Herrens unge Mandskab. — Et Skønhedsbillede af Guds Rige og et Skønhedsbillede af Herrens Gerning i Verden.

Om Eftermiddagen drøftedes Emnet: Ungdommen og Bibelen. Efter en ypperlig Indledning af Pastor E. R. Andersen fulgte en meget interessant, vækkende og belærende Samtale.

Med Styrke blev det paavist ved klare Ord og Eksempler, at dette, at vende Herrens Ord Ryggen, det er som oftest Forbandelse allerede her i Livet, og allerværst at det tilsidst ender med Fortabelse.

Men det blev ogsaa paavist, at det for unge Mennesker, at give Gud deres Hjerte, kan aldrig ske for tidlig. Sangeren har pegt herpaa ved denne skønne Strofe:

„Det dejligste Syn mine Øjne saa, er unge paa Knæ for Gud.“

Mange deltog i Drøftelsen baade unge og ældre. Uden Tvivl var denne Samtale til megen Velsignelse.

Med Kraft blev det fremholdt, at skal det gaa Ungdommen vel, da maa Bibelen være deres Vejleder og Lys igennem Verden efter det Skriftens Ord: „Hvorved skal en ung holde sin Sti ren, derved at han holder sig efter dit Ord.“

I Sandhed, vore unge trænger ogsaa til at mærke sig dette Ord: „Verden trænger til Skriftens Kristusbillede og solide Bibelkristerne.“

Fædre og Mødre, Søndagsskolelærere og Embedsbrødre: lad det være os en Livssag at føre vore Børn og unge Folk ind i Bibelens Helligdom, dette herlige Tempel, der langt overgaar Salomons i al sin Herlighed.

Skriftens Kristusbillede, o hvilken Velsignelse om vore unge Mennesker i den forenede danske Kirke for ramme Alvor faar dette Billede paatrykt i deres Hjerter.

Den forenede danske Kirke vil da blive mere levedygtig baade hjemme og ude.

Søndagen under Ungdomsmødet var som sædvanligt den store Højtidsdag. Søndagen bærer ikke Navnet „Herrens Dag“ for intet. Denne Dag har Kirkens Hoved og Herre paatrykt en særlig Velsignelse. Dette erfarede vi ogsaa her ved Ungdomsmødet.

Undertegnede talte til Højmesse over Teksten: „Menneskens Søn er ikke kommen for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit Liv til en Igenløsning for mange.“

Menneskesønnens store Tjeneste for os, i os og ved os, var Hovedtankerne i Talen. Et godt Offer blev optaget om Formiddagen.

Om Eftermiddagen talte Pastor A. Hofgaard et varmhjertet Ord til de unge paa Engelsk. Pastor Petersen-Taler talte om Zackæus. Om Aftenen talte Pastor L. H. Kjølner over Ordene: „Velsignelse i Overmaal“ (Malakias 3, 10.)

I Sandhed Ungdomsmødet i Trinitatis Menighed var et Møde med Velsignelse i Overmaal.

10. Sions Menighed. Om Mandagen den 12. Juli bar det med Mr. „H. F.“ afsted ud til Sions Menighed, ca. 12 Mil fra Trinitatis Menighed. Sions Menighed er for Øjeblikket uden Præst. Men man mærker dog, at Præsten over alle Præster gaar sin velsignede Gang derude. Den kongelige Sanger siger: „Gud bor i Sion.“ Ja, lovet være Herren! ogsaa den Dag — trods Mandag bærer Navn af „blaa Mandag“, var en Højtidsdag. En Højtidsdag er det altid for Guds Folk, naar de har Anledning til at samles i hans store Navn og om hans kongelige Ord: Bibelen.

Efter endt Formiddag havde vi fælles Middagsmad og Smaataler ved Bordet om „Minder“ fra gamle Dage og om det store Møde ved Højtidsbordet i Himlen sammen med Abraham, Isak og Jakob og hele den frelst Skare, der hvor Gud selv skal aftørre hver Taare af sit Folks Øjne.

Tak til Sionsfolket for Samværet ude hos eder.

Fortsættes.

Selma, Calif. via Long Beach.

Som jeg sidder herude ved Vandet og nyder den friske Havluft, fik jeg saadan Lyst til at skrive lidt til Danskere, særlig om Selma og Omegn. Varmt er det jo i denne Tid, derfor er der saa mange af Menigheden, som er udrejt til de forskellige Badesteder paa Kysten for at nyde lidt Hvile, nu lige før vi skal i Færd med Frugten. Jeg hører saadanne Udtalelser som: „O, det er skrækkeligt varmt ved Selma!“ Men vi, som er kommen her, er slet ikke kede eller besværede af denne Varme. En Ting er, at vi trænger til denne Varme for Frugtens Skyld, og en anden Ting er, at det er den Slags Varme, som ikke slaar Folk ihjel, men som vi Danske godt kan taale. Men de fleste af vore Folk er bleven saaledes stilled i de sidste Aar, at de har godt Raad til at tage en Udflugt og Sommerferie, og da vi har udmærkede Landeveje alle Vegne i Calif., saa spiller det ikke stor Rolle med at køre en 300 a 400 Mil. mer eller mindre, til Kysten eller til Bjergene, som ikke er saa langt borte, saa vi ved nogle Timers Kørsel kan naa smukke Bjerger. Jeg hører Udtalelser fra nogle, som kommer her som at de vil helst vente en Tid, før de bestemme sig til at blive hos os; de vil prøve det et andet Sted først. Lad mig sige dig, at du maa mindst have et Aar til at prøve, før du ved eget Skøn kan afgøre, om du vilde lide det her eller ikke. Og du maa have noget at bestille, saa du kan blive kendt med Forholdene. Men derved taber du jo Tid — og Kapital. Jeg synes, at det er et udmærket Garanti for, at her er godt at være, nemlig at her i Fresno Co., er omkring 10,000 Danske, som ikke er død af Varmen, ej heller frosset ihjel men som har gjort storartet Fremgang i økonomisk Henseende, og jeg kender ikke nogen heromkring som ønsker at sælge, fordi de vil gaa andre Steder hen. Der er nok dem, der vil sælge, men det er saa blot for at købe igen, for at forbedre deres Stilling.

Landet heromkring Selma er dyrt, koster nu fra \$1,500, til \$2,000,00 per Acre, men jeg kan forsikre enhver, som ønsker det, at det vil indbringe 10 pCt. eller mere af den „invested“ Kapital, saa kan du gøre Arbejdet selv, eller du kan hyre dit Arbejde gjort, eller du kan leje Landet ud. Og hvis I, som er

saa bange for, at I ikke skal lide det her, vilde have en Smule Tillid til dem, som nu har levet her i 20 a 30 Aar, saa tror jeg at I ikke vilde gaa fejl i By. Jeg har selv levet her i 16 Aar og har ikke, saa vidt jeg ved, taget nogen Skade af Varmen, men har gjort god Fremgang i økonomisk Henseende. Jeg har været bosat i Minnesota og i Nebraska og i Oregon, saavel som i Nord og Syd California, men har ikke fundet noget Sted, som i nogen Maade kan maale sig med Omegnen omkring Selma. Og denne Omegn indbefatter saa de forskellige Steder, hvor vore Kirkefolk er bosatte, saasom Fresno, Easton, Olander, Del Rey, Reedley. Disse Menigheder er ikke længer fra hverandre, end at vi holder store Møder sammen, hvor der kan samles omkring 600 a 700 Mennesker, saa I kan da deraf skønne, at vi er ikke helt udenfor kristelig Civilisation.

Menigheden i Selma, som Past. M. Th. Jensen betjener, er i stadig Vækst, da Folk strømmer hertil. Kirken er ved at blive for lille igen, skønt den er kun lidt over 4 Aar gammel. Vi havde ikke Fremsyn nok, da vi byggede, og særlig er vi i Betyk med Hensyn til Plads for Søndagsskolen — for lad mig fortælle jer, at vi har det lidt forskelligt her hos os fra de fleste Steder. Vi siger ikke til vore Børn: nu skal I gaa i Søndagsskole, men vi siger kom, nu, saa skal vi gaa til Søndagsskole, og det har haft denne velsignede Virkning, at alle gaar til Søndagsskole. Sidste Søndag, jeg var hjemme, var der 35 i de unges engelske Bibelklasse og omkring 12 a 15 i de unges danske Bibelklasse samt omkring 30—40 i de gamles danske Bibelklasse, foruden alle Børneklasserne, hvoraf der vist er 10—11, nogle engelske og nogle danske. Det glæder mig usigeligt meget at se de gamle, de unge og Børnene følges ad til Søndagsskole. Vi har, Gud ske Lov, ingen her, som staa udenfor og snakker om Vind og Vejr, mens vi har Søndagsskole, men dertimod søger de Føde for deres Sjæle. En besøgende, som var hos os for en Tid siden, sagde: mon I Folk nu ogsaa skønner rigtig paa, hvor godt I har det, at I kan samles med hverandre til Gudstjeneste, til Søndagsskole, til Aften Gudstjeneste, til Bønnemøde. Her skulde jeg lide at være; det var det første og største for ham. De timelige Fordele vi har frem for dem, hvor han var fra, kunde han nok ogsaa straks se, men det aandelige var det første for ham.

Ja, vi har det sikkert godt her. Jeg ved ikke, hvordan vi skulde ønske os det bedre med Undtagelse af mere virkeligt Liv, at Lyset kunde komme til at skinne klarere, og Saltet have mere Kraft. Mange er der, som besøger os, og det er vi glade ved — og sker det, at I ikke faar den rigtige Modtagelse, saa er det, fordi vi stoler for meget paa hverandre, eller ogsaa den besøgende er lidt for tilbageholdende, saa han ikke ønsker at tage imod vor Gæstfrihed. Tilgiv os, om det er sket; kom igen, og vi skal gøre det bedre.

P. J. O.

What's wrong with the World?

A new Book on some of the Great Questions of the Day.

By Rev. G. H. Gerberding, D. D.

You may not concur in every point with the Doctor's diagnosis; and you may not always like his prescription, but in all events you want to read his book. It has food for thought.

Price 75c, net.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Neb.